

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/63/2013
Identifikačné číslo spisu:	1711010285
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1711010285.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 30. januára 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Y. K., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 68/2012, z 12. septembra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Y. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 100/2011, z 29. marca 2012 boli obvinení Y. K. spolu s obvineným B. E. uznaní vinnými z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 09. novembra 2010 v čase okolo 16.00 hod. v E. v časti E. - E. v hoteli E. prišli obžalovaný Y. K. spolu s obvineným B. E. do reštaurácie hotel E., v ktorej čakal R. U. a C. D. E., kde po predchádzajúcej vzájomnej dohode o kúpe metamfetamínu asi o 20.30 hod. priniesol B. E. čiernu platenú tašku, z ktorej na hotelovej izbe č. N. vybral 2 ks platových vreciek s tlakovým uzáverom a podal ich R. U., ktorý vykonal test množstva látky nachádzajúcej sa v plastových vreckách a následne na hotelovú izbu prišiel C. D. E., ktorý odovzdal obžalovanému B. E. finančnú hotovosť vo výške 40 000 eur, následne pri vychádzaní z hotelovej izby došlo k zásahu polície, pričom na základe skúmania kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že v dvoch ks plastových vreckách s tlakovým uzáverom sa nachádzala látka metamfetamín o celkovej hmotnosti 1006,97 g s priemernou koncentráciou 69,1 % hmotnostných metamfetamínu, ktoré obsahovalo 695816 mg absolútneho metamfetamínu v hodnote v rozhodnom čase minimálne 20 139,40 eur, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Obvinenému Y. K. prvostupňový súd podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 3. mája 2010, sp. zn. 3T 68/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Proti rozsudku Okresného súdu Pezinok podali dovolanie obvinení Y. K. a B. E..

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 3To 68/2012, podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal 13. novembra 2012 dovolanie obvinený Y. K. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

V písomne podanom dovolaní uviedol, že jednotlivé príkazy v rámci prípravného konania, a to konkrétne príkazy na použitie agenta, na použitie ITP a taktiež na vyhotovenie obrazovo zvukových záznamov sú nepreskúmateľné, nakoľko predmetné príkazy neobsahujú náležité odôvodnenie tak, ako to uviedol vo svojom náleze Ústavný súd Slovenskej republiky č. I. ÚS 274/2005 - 73. Bez takého odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je súhlas či príkaz spravidla nepreskúmateľný.

Predmetné príkazy obsahujú len stručné odôvodnenia bez argumentácie, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom stanovené podmienky pre zásah do môjho práva na súkromie, resp. sa odvolávajú na to, že v danej veci bolo začaté trestné konanie.

Nesúhlasí s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu v časti, v ktorej prvostupňový súd vyhodnotil sporné príkazy ako zákonné a Okresný súd Pezinok mal podľa odvolateľa skúmať, či príkazy boli náležite odôvodnené tak, ako to predpokladá nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 274/2005.

V ďalšej časti dovolania namieta, že neboli splnené podmienky na to, aby mohol byť agent vypočúvaný prostredníctvom technických zariadení určených na prenos zvuku a obrazu mimo sídla Okresného súdu Pezinok v priestoroch Justičnej akadémie v Pezinku, pretože v konaní bola preukázaná totožnosť výpovedí obvineného aj agentov.

Zo strany agentov došlo k nezákonnej provokácii, čo je v rozpore s ustanovením § 117 ods. 2 Tr. por., ktoré takéto konanie výslovne zakazuje, ale aj s ustálenou judikatúrou ESĽP a poukázal konkrétne na rozsudok ESĽP z 5. februára 2008 vo veci Ramanauskas proti Litve. Agenti polície ho vyprovokovali k zabezpečeniu množstva drog. Poukázal na rozsudok ESĽP z 9. júna 1998 vo veci Teixeira de Castro proti Portugalsku, z ktorého vyplýva, že činnosť policajtov sa neuskutočnila ako súčasť zásahu proti obchodu s drogami nariadeného a kontrolovaného sudcom, z čoho vyplýva, že tu bola absencia súdnej kontroly a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. júna 2001, sp. zn. Tzo V.5/2001, v ktorom je vyslovený názor, že pokiaľ orgán činný v trestnom konaní iniciatívne vytvorí podmienky a navodí situáciu so zjavnou snahou, aby bol trestný čin spáchaný a rozšírený jeho rozsah, resp. aby bol dokonaný, pôjde o exces z hraníc a pravidiel, v ktorých sa trestné konanie realizuje, v dôsledku čoho sú takto zabezpečené dôkazy nezákonné.

Skutočnosť, že agenti nekonali správne opiera aj o tú skutočnosť, že podľa ich výpovedi mal na stretnutie 31. augusta 2010 priniesť 150 g drogy, oni mali mať peniaze na ich nákup v hodnote 60 000 eur, a on mal povedať, že za 60 000 eur sa dá nakúpiť 1,5 kg drogy. Prečo ho v ten deň nezadržali? Z ich strany išlo o nezákonné konanie agentov, pretože trvali na tom, aby im zabezpečil 1,5 kg drogy, a aj prostredníctvom telefonických hovorov ho žiadali o zabezpečenie drog, dokonca agent U. vzniesol požiadavku, že z dôvodu nezrealizovaného obchodu mu vznikla škoda, ktorú bude povinný nahradiť. Tieto skutočnosti sú preukázané telekomunikačnými prepismi. Z uvedených skutočností vyplýva nezákonná provokácia agentom vo vzťahu k jeho osobe tak, aby agenti zabezpečili dôkazy pre trestné konanie a prichytili ho pri páchaní drogového trestného činu s množstvom drogy k zabezpečeniu, ktorého ho agenti nezákonným spôsobom podnecovali, resp. navádzali situáciu z hľadiska právnej kvalifikácie aj z hľadiska výlučnej trestnoprávnej zodpovednosti jeho osoby.

Navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 386 Tr. por. vyslovil v konaní porušenie zákona v ním uvádzaných dôvodoch, zrušil prvostupňový rozsudok a druhostupňové uznesenie vo všetkých výrokoch.

Krajský prokurátor v Bratislave vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie považuje za nedôvodné. Prvostupňový aj druhostupňový súd sa k námietkam, ktoré sú uvádzané v dovolaní podrobne vyjadril, zaoberal sa nimi pri rozhodovaní a s rozhodnutiami obidvoch súdov sa stotožňuje. Zo strany agentov nedošlo k vyprovokovaniu trestného činu. Konštatuje, že „vzorky“ donášali iniciatívne obvinení. Rozhodnutia súdov sú zákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Z pohľadu dovolacieho súdu je pritom nevyhnutné zdôrazniť i tú skutočnosť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého

dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je teda treba chápať materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a zásada práva na obhajobu je upravená aj v § 2 ods. 9 Tr. por. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, aby páchatel bol odsúdený len za to, čo spáchal. Zásada práva na obhajobu sa vzťahuje na celé konanie, a preto je porušenie práva na obhajobu aj dôvodom na podanie dovolania (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.)

Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t. j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Najvyšší súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zmeniť, ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu (jeho vecnosť obsahom správnosť).

Obvinený v dovolaní podrobne nerozviadol, ktoré konkrétne porušenia práv obvineného v konaní pred prvostupňovým a druhostupňovým súdom majú zakladať jednotlivé dovolacie dôvody podľa jednotlivých ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/. Len vo všeobecnej rovine namieta, že príkazy na použitie agenta, použitie ITP a vyhotovenie obrazovo-zvukových záznamov (ďalej len príkaz) sú nepreskúmateľné, stručne odôvodnené a nezákonné. Ďalším dôvodom pre podanie dovolania, ako to bolo už uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia je vykonanie výsluchu agentov v rozpore so zákonom a skutočnosť, že zo strany agentov došlo k nezákonnej provokácii. Dôvodom na podanie dovolania má byť aj tá skutočnosť, že agenti nezasiahli 31. augusta 2010, keď obvinený doniesol „vzorku drogy“. Nezákonnú provokáciu obvinený vidí v tom, že agenti žiadali od neho drogy v určitom množstve a za určitú sumu finančných prostriedkov. Odôvodnenie konajúcich súdov, ohľadne horeuvedených skutočností považuje obvinený za nedostatočné a nezákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s argumentáciou prvostupňového a druhostupňového súdu v tom smere, že odôvodnenie príkazov je dostatočné a zákonné. V danom štádiu trestného stíhania, keď je podozrenie zo spáchania trestnej činnosti a sú súdom vydané príkazy, nie je možné zo skutkovej stránky ani príkaz odôvodniť rozsiahlejším spôsobom, pretože ide o počiatočnú fázu získavania dôkazov

a odhaľovania trestnej činnosti.

Výsluch agentov bol v súlade s ust.   117 ods. 11 Tr. por. pri primeranom použití ustanovení č 134 ods. 1,   136 a č 262 ods. 3 Tr. por. Keby bol výsluch vykonaný tak, ako to uv ádza obvinený v dovolaní, bol by výsluch vykonaný v rozpore s jednotlivými ustanoveniami Trestného poriadku. Táto skutočnosť nemôže zakladať a naplniť ani jeden z dovolacích dôvodov, ktoré obvinený uviedol v písomne podanom dovolaní.

Agent je osoba, ktorá musí pôsobiť pri vykonaní činnosti na odhaľovanie a zisťovanie p achatel ov zločinov aktívne a nemôže byť pasívny, pretože pasivitou by nemohol plniť funkciu agenta. Skutočnosti, že sa dohadovalo viac stretnutí, aby došlo k predaju drog, požadovali sa určité množstvá, hovorilo sa o cene za navrhnuté množstvo, nie je možné vyhodnotiť ako nezakonn u provokáciu. Zo skutkovej vety vyplýva, že nedošlo v deň spáchania skutku k odovzdaniu takého množstva drogy, ako bolo dohodnuté ani k platbe v takej výške, ako bolo dohodnuté. Bolo odovzdané menšie množstvo drog zo strany obvineného a vyplatená iná finančná suma, ako bolo dohodnuté. Rozsudok ESLP z 9. júna 1998 vo veci Teixeira de Castro proti Portugalsku rieši iný problém, ako uv ádza obvinený v dovolaní, ktorý nie je možné pou i  na daný prípad.

Nevykonanie zásahu v s uvlosti s odhalením trestnej činnosti 31. augusta 2010 nezakladá žiadny z dovolacích dôvodov.

Z horeuvedených dôvodov a konštatovaných skutočností vyplýva, že ani jeden z uv ádzan ch dovolacích dôvodov nie je dovolaním naplnený a preto Najv y   i súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné podľa   382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu s  a nos  nie je prípustná.